

La polèmica empantana Mestalla

Les operacions urbanístiques dels Soler per, segons asseguren, sanejar els comptes del València han despertat una agra polèmica i un intercanvi d'acusacions entre PP, PSPV i la directiva que amenaça de fracturar l'afició.

Quan, com en el cas del València CF, l'estadi de l'equip -Mestalla-, pren el nom d'una de les set sèquies que naixen del riu que travessa la ciutat, un pot esperar dues coses: la primera i millor, que el canal transporte aigua salubre que cristal·litze en forma de victòries i èxits esportius; la segona, i menys desitjable, que el líquid element transporte sediments i partícules nocives que acaben per enverinar tot el que aquest camp havia de donar de profit. El València CF ha tingut la sort o la desgràcia de veure com el camp que el 1923 es va alçar sobre uns terrenys d'ús agrícola ha rebut aigües de tots els colors i sabors: des de victòries memorables, com la que va infligir al Nottingham Forest per alçar-se, el 1980, amb la Supercopa d'Europa,

fins a les agòniques derrotes que havien de certificar el descens de l'equip a la Segona Divisió en la temporada 1985-86. Avui, Mestalla, tot i continuar sent fòrum de passions esportives, ha esdevingut, a més, protagonista involuntari d'una polèmica política a compte de permutes urbanístiques, reclassificacions i denúncies de tracte de favor. Les 588.304,20 pessetes (uns 3.500 euros) que en el seu dia es van pagar al baró de Bellver pels terrenys de Mestalla semblen molles de pa en comparació amb les xifres de què es parla ara en despatxos de regidors, oficines del club i empreses promotores.

I és que el València CF, com altres equips, s'ha vist immers des de fa un parell d'anys en una complicada operació urbanística que, segons la família

Soler, màxima accionista del club, hauria de sanejar els malmesos comptes del club per garantir-ne la supervivència. L'operació Mestalla, com s'ha anomenat, consisteix en essència en els següents passos: l'Ajuntament de València reclassifica els terrenys on ara hi ha l'actual Mestalla, de manera que passen d'ús esportiu a ús residencial (i que, per tant, es puguin construir habitatges una volta enderrocat l'estadi). El camp de joc del València es trasllada, alhora, a un nou estadi per a la construcció del qual l'Ajuntament cedeix uns terrenys en una de les zones d'expansió de la ciutat. El solar que se cedeix, en l'avinguda de les Corts Valencianes, passa de ser classificat, amb el beneplàcit de l'Ajuntament, d'ús esportiu públic a ús esportiu privat. A canvi, i per compensar el municipi, el València CF es compromet a permutar el solar de Corts Valencianes pel mateix nombre de metres quadrats en altres punts de la ciutat. Fet i fet, i si li sumem l'operació Porxinos per al traslladat de la ciutat esportiva, un pla que ha d'acabar amb el deute del club i, de passada, dotar-lo d'un estadi de futbol d'avantguarda, segons Juan Bautista Soler. Segons els partits de l'oposició municipal, en canvi, es tracta d'una operació plena d'ombres en què l'alcaldeessa, Rita Barberà, claudica a favor dels interessos d'una empresa privada. Enmig queda: l'aldarull mediàtic, l'intercanvi d'acusacions entre els polítics, els comunicats del club, els posicionaments d'alguns representants de les penyes, i la por, verbalitzada en multitud d'articles de premsa en les últimes setmanes, a polititzar el món del futbol.

I va explotar la traca. En a penes 24 hores, el passat 27 d'octubre el tema es va convertir en una desavinença de debat públic. Aquest dia, el ple de l'Ajuntament de València votava l'eixida a exposició pública de la modificació del Pla General d'Ordenació Urbana que preveia, d'una banda, la reclassificació dels terrenys de l'estadi actual de Mestalla i del solar de l'avinguda de les Corts Valencianes, on està prevista la

construcció del nou col·liseu. Tant Esquerra Unida com el PSPV es van oposar al punt que afectava Mestalla perquè consideren que el projecte que ha presentat el València CF per a la reclasificació dels terrenys excedeix l'edificabilitat que li correspon per llei. La parcel·la que ocupa Mestalla ronda els 31.000 metres quadrats de superfície, per la qual cosa, segons Esquerra Unida, l'edificabilitat de la zona, si s'apliquen els paràmetres de la llei, hauria de ser de 58.000 metres quadrats, i no de 89.000 com ara es preveu, amb la diferència que això comporta econòmicament a l'hora de vendre la parcel·la.

A partir d'aquest moment, s'alça una polseguera que s'encarrega d'iniciar el conseller de Territori, Esteban González Pons, assegurant que la negativa del PSPV era "una demostració del pitjor menfotisme que es pot tindre a València". "Només en València pot produir-se que un partit que vol representar tots els ciutadans, quan es tracta de tirar endavant un club de futbol [...] posa pals en les rodes i pedres en el camí", va explicar, per després referir-se al secretari general del PSPV com "Joan Mijatovic Pla", en referència a l'exjugador del València. A aquest mateix cor es va unir el València CF, capitanejat pels Soler, que va fer públic un comunicat on deia: "Volem enviar un missatge clar a tota la nostra afició perquè, a partir d'aquest moment, entenguen clarament qui està al costat de la nostra entitat i qui està impeding i posant traves al València CF". Les últimes crítiques als que són reticents al projecte del club de futbol en els termes actuals van arribar de l'Aggrupació de Penyes, que representa 600 penyes i 40.000 aficionats, que considera la posició del PSPV "absurda, ridícula, partidista, política, antivalencianista i irracional". "Si hem de dir al col·lectiu penyista que no els vote, ho farem", prosseguia el seu president, Jaume Part, en declaracions a un diari, fent la pròpia aportació al debat de sords que envolta la construcció del nou estadi. "El València -va dir l'ex-president Arturo Tuzón, el 1986- serà allò que els valencians vulguen que siga." Fàcil de dir i difícil d'acomplir quan la llei de les accions i els diners s'imposa.

Violeta Tena

Rafa Rubio (València 1960), portaveu del PSPV a l'Ajuntament de València, explica les raons del rebuig del seu partit a l'operació Mestalla, parla del seu compromís amb el club i critica qui intenta instrumentalitzar el futbol.

"Rita Barberà no està a l'altura dels interessos de la ciutat"

Per què, tot i la seua negativa inicial, van abstenir-se en el ple on es votava la reclasificació del solar de Corts Valencianes, on s'instal·larà el nou estadi?

—Perquè s'ha produït un canvi que nosaltres valorem molt positivament: en principi, en el conveni urbanístic entre València CF i l'Ajuntament es preveia que el solar de l'avinguda de Corts Valencianes, que fins ara estava classificat com ús esportiu, passara a ser d'ús terciari, és a dir, que es convertiria en una parcel·la terciària dins de la qual hi haguera un camp de futbol. Ara es renuncia a la modificació, ja que el solar no passa a ser terciari. D'acord amb la situació actual, els terrenys passaran d'ús esportiu públic a ús esportiu privat. Després hi ha la qüestió de la permuta del solar de Corts Valencianes per uns altres terrenys que ha d'oferir el València. Ara mateix no se sap per quins terrenys es permutarà el solar de Corts Valencianes. Quan sapiguem quins són aquests terrenys, ens pronunciarem.

—Vostè mateix, Joan Ignasi Pla i el president del València van parlar d'això en la reunió que van mantenir un dia abans del ple de l'Ajuntament?

—Vam parlar de diversos temes al voltant del trasllat de l'estadi i la reclasificació. Ells ens van traslladar els seus punts de vista i nosaltres els nostres.

—Fa la sensació que l'Ajuntament ha signat un conveni sense assegurar-se les contraprestacions.

—És que s'han signat fins a tres convenis. En un d'aquests s'establia que la titularitat dels terrenys continuava sent pública, mentre que una empresa mixta s'encarregaria de la gestió de l'estadi... Això ha variat diverses voltes, fins a l'últim conveni, que fa propietari dels terrenys el València. El problema ha estat que l'alcaldia en cap moment no ha explicat per què les posicions han variat. Aquest estadi s'ha construït sobre la marxa i a mesura que canviaven els convenis.

—En un moment determinat es va parlar de fer un estadi olímpic per a València i Llevant, després l'Ajuntament renuncià a mantenir en propietat uns terrenys públics... Ha estat la història d'una constant abdicació?

—El problema és que la senyora Barberà no tenia clar què volia i ha actuat sense una posició de ciutat. Em sembla lògic que el València CF, com a entitat privada, haja mirat pels seus interessos. Ara bé, l'alcaldesa no ha estat a l'altura de la defensa dels interessos generals de la ciutat.

—Hi ha hagut connivències?

—Nosaltres ací no entrem. Mai no hem oposat a la reclasificació dels terrenys de Mestalla i des del 2003 hem tingut una posició clara: som partidaris d'una reclasificació de l'actual Mesta-